

UIT DE PRACTYK

EEN GEVAL VAN ALOPECIA AREATA?

5 Maart 1931 bezocht mij een 19-jarige jongeman, teneinde zijn mond, die in zeer slechten staat verkeerde, te laten verzorgen. Bij het uitwendig onderzoek vielen mij eenige kale plekken in het haar op, voornamelijk achter het rechteroor, waardoor de indruk werd gewekt, dat hij een slechtzittende pruik op had. Bovendien had hij nog twee ronde kale plekken, ter grootte van een kwartje, op het achterhoofd.

Bij het onderzoek van de mondholte vond ik ettelijke slechte elementen en necrotische radices zoodat ik allereerst extraheerde $\overline{76543}$, $\overline{67}$ en $\underline{6}$, en later nog vulde $\overline{5}$, $\underline{7}$ en $\overline{6}$

Derde molaren waren nog niet doorgebroken. Met een partieele prothese werd de onderkaak weer aangevuld.

Later zijn de derde molaren ook nog verschenen.

Ik was benieuwd of na het herstel van het gebit de kale plekken zouden verdwijnen. Inderdaad is de patiënt nu weer in het bezit van een volledige haardos, maar het is uiterst langzaam gegaan, en nog steeds zijn het dunne plekken. Ik zou daarom niet graag het directe verband willen verdedigen en heb maar een vraagteeken achter den titel gezet. Bij het geval, dat Dr. Schutte destijds beschreef, trad vernieuwde haargroei reeds heel spoedig op, nadat de tand behandeld was.

Bijgaande foto heb ik genomen, één dag voordat de patiënt naar den kapper ging, welk bezoek hij „terwille van de wetenschap”, eenige dagen heeft uitgesteld.

C. SMITS.